

гословци, особенно же Іезуитинѣтъ Белларминѣтъ, предприехѣ да преобърнатѣ притязаніята на папѣтъ въ едно богословско ученіе, и утвърдихѣ че Римскый Епископѣтъ, като глава на църквѣтъ по *божественно право*, объема въ лицето си всичкѣтъ църкви, и е непогрѣшимый толкователь на божественното вѣроученіе, было то писменно, было сохранено по преданіе. Други пакѣ богословци, особенно въ Франціѣ (*Галліѣ*), рѣшили да ся държатѣ о старото ученіе; тѣ сѣ назвахѣ *Галлики*, а послѣдователиѣ на Беллармина, като ся нахождахѣ по высшѣ часть въ Италіѣ, или *отѣ вадѣ* (споредѣ